

347.

Z Velké.

Sp. 23.

Zdlouhavě a táhle.

Andulko, duša má, de si by - ě, dyž sis tak čižmičky

za - ro - si - ě? Byla sem v hájíčku, žala sem tra - vičku

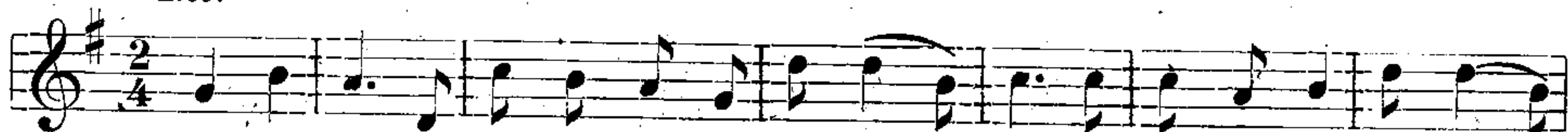
duša mo - ja.

Andulko, duša má, de si byla,
dyž sis tak čižmičky zarosila?
Byla sem v hájíčku,
žala sem travičku, duša moja.

A já sem, má milá, trávu kosiť,
já sem si čižmiček nezarosiť.
A já sem hrabala,
teba sem čekała, duša moja.

348.

Z Velké.

Živě.

Já sem teba doma hledať, te - ba doma neby - ě, ty si

žitko ze - ži - na - ě, ešče zralé nebylo.

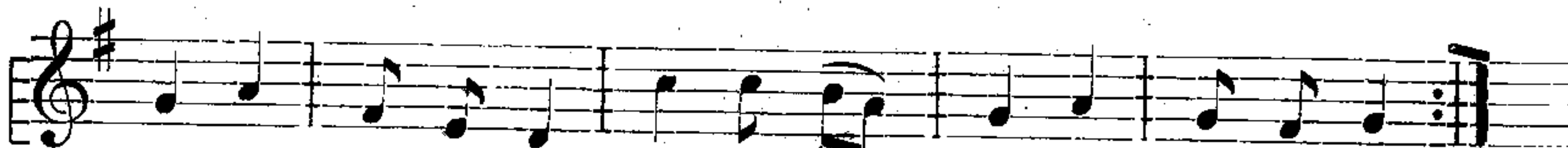
349.

Ode Zlína.

Bart. I. 17.

Viškovečku Viš-ko-ve, Viškovečku, Viškove, jak je mne

teskno po tobě, jak je mne teskno po tobě.

[: Viškovečku, Viškove, :]

[: Ani ne tak po tobě, :]

[: jak je mne teskno po tobě. :]

[: ale, má milá po tobě. :]